

VLAAMSE REGERING

**MINISTERIEEL BESLUIT HOUDENDE BESCHERMING ALS
MONUMENT, STADS- EN DORPSGEZICHT**

DE VLAAMSE MINISTER VAN CULTUUR,
GEZIN EN WELZIJN,

Gelet op het decreet van 3 maart 1976 tot bescherming van monumenten, stads- en dorpsgezichten, gewijzigd bij decreet van 22 februari 1995 ;

Gelet op de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, gewijzigd bij bijzondere wet van 8 augustus 1988, inzonderheid artikel 6, §1, I, 7°;

Gelet op het besluit van de Vlaamse regering van 19 december 1997 tot bepaling van de bevoegdheden van de leden van de Vlaamse regering;

Gelet op het ministerieel besluit van 20 januari 1998 houdende vaststelling van de ontwerplijst van voor bescherming vatbare monumenten, stads- en dorpsgezichten;

Gelet op het advies van de Koninklijke Commissie voor Monumenten en Landschappen van 04 juni 1998,

B E S L U I T :

Artikel 1. Wordt beschermd, overeenkomstig de bepalingen van het decreet van 3 maart 1976:

Wegens zijn historische waarde:

- als monument:

De kloosterkerk van de voormalige priorij van Groenendaal, gelegen te

Hoeilaart (Hoeilaart), Joannes Ruysbroeckweg +1;

bekend ten kadaster:

Hoeilaart, 1e afdeling, sectie B, perceelnummer 1144M.

Wegens zijn historische waarde:

- als monument:

Het wagenhuis met personeelsverblijf van de voormalige priorij van Groenendaal, gelegen te

Hoeilaart (Hoeilaart), Duboislaan 1;

bekend ten kadaster:

Hoeilaart, 1e afdeling, sectie B, perceelnummer 1145G(DEEL).

Wegens zijn historische waarde:

- als monument:

De priorijhoeve met inbegrip van het bakhuis, gelegen te Hoeilaart (Hoeilaart), Duboislaan 2/4, 8; bekend ten kadaster: Hoeilaart, 1e afdeling, sectie B, perceelnummers 1137B, 1139D(DEEL).

Wegens zijn historische waarde:

- als monument:

De ondergrondse relictten van de voormalige priorij van Groenendaal, gelegen te Hoeilaart (Hoeilaart), Duboislaan 1; bekend ten kadaster: Hoeilaart, 1e afdeling, sectie B, perceelnummer 1143X.

Wegens zijn historische waarde:

- als monument:

De restanten van de bak- en natuurstenen ommuring van de voormalige priorij van Groenendaal, gelegen te Hoeilaart (Hoeilaart), Duboislaan ; bekend ten kadaster: Hoeilaart, 1e afdeling, sectie B, perceelnummers 1133D(DEEL), 1140S(DEEL), 1143T(DEEL), 1143V(DEEL), 1143W(DEEL).

Wegens zijn historische waarde:

- als monument:

De boswachterswoning, gelegen te Hoeilaart (Hoeilaart), Joannes Ruysbroeckweg 1; bekend ten kadaster: Hoeilaart, 1e afdeling, sectie B, perceelnummer 1144L.

Art. 2.

De **historische** waarde van de kloosterkerk wordt als volgt omschreven:

als substantieel relict van één van de drie Windesheimse kloosters in het Zoniënwoud dat zich, mede dank zij de mysticus Jan van Ruusbroec en de invloedrijke steun van de vorsten, van eenvoudige priorij van Augustijnerkanunniken kon ontwikkelen tot één van de meest gerenommeerde instellingen van de Nederlanden, bovendien door deskundigen beschouwd als het vermaardste klooster van Middel nederlandse litteratuurgeschiedenis.

De tot ongeveer halve muurhoogte bewaarde gevels refereren naar een typisch Windesheimse, eenbeukige en transeptloze kloosterkerk van ca. 12,5 bij 42,5 m opgetrokken in bak- en natuursteen die rond 1784 in laat-classicistische geest werd verbouwd, getuige het door Toscaanse pilasters omlijste portiek, de lunetvensters en de sporen van een inwendige, decoratieve geleding van muurpilasters met hoofdgestel en spiegels.

De **historische** waarde van het wagenhuis met personeelsverblijf wordt als volgt omschreven:

als een monumentaal opgevatte, laat-classicistische dienstvleugel (1769-1784) in de vorm van een door hoekrisalieten geflankeerd, langgerekt bak- en natuurstenen volume geritmeerd

door gevelhoge pilasters met fries van metopen en trigliefen en een bekronende tandlijst.

In 1786 verder afgewerkt en ingericht tot zetel van de woud-administratie waarvan de Oostenrijkse tuinier Joachim Zinner de leiding kreeg genoot deze vleugel sinds het midden van de vorige eeuw vooral bekendheid als het hotel-restaurant "Château de Groenendael".

De **historische** waarde van de priorijhoeve en het bakhuis wordt als volgt omschreven:

als een homogeen laat-18de eeuwse, in oorsprong semi-gesloten, bak- en natuurstenen vierkanthoeve naar ontwerp van Guillaume De Brucq ca. 1778 opgetrokken ter vervanging van de oude bedrijfsgebouwen op het voorplein. Karakteristiek is de sobere, laatclassicistische vormgeving, het voornamelijk boerenhuis met naar buiten toe volledig opengewerkte gevelpartijen, de relatief bescheiden langsschuur met eiken recuperatiespanten en tenslotte de rijke afwerking van de paardenstallen met Boheemse kappen.

De **historische** waarde van de ondergrondse relikten waaronder de ingekokerde IJse met aansluitende kelders wordt als volgt omschreven:

als enige overblijfselen van de eigenlijke kloostergebouwen. Deze ondergrondse resten laten niet alleen toe de noordelijke kloostervleugel met exactheid te situeren maar werpen eveneens een licht op de vroegere waterhuishouding.

De **historische** waarde van de restanten van de bak- en natuurstenen ommuring wordt als volgt omschreven:

als rechtstreekse verwijzing naar zowel de "clausura", het oorspronkelijk door hoge muren volledig van de buitenwereld afgesloten kloosterdomein, als naar de omheinde moestuin, zoals bekend vanuit de iconografie.

De **historische** waarde van de boswachterswoning wordt als volgt omschreven:

als een bescheiden, 1743 gedateerde, eenlaagse woning met zadeldak, opgetrokken in bak- en natuursteen en een van de schaarse bovengrondse relikten waarvan de oorspronkelijke bestemming niet is bekend.

Met het oog op de bescherming zijn van toepassing:

De beschikkingen van het besluit van de Vlaamse regering van 17 november 1993 tot bepaling van de algemene voorschriften inzake instandhouding en onderhoud van monumenten en stads- en dorpsgezichten (Belgisch Staatsblad 10 maart 1994).

Brussel,

- 1 OKT. 1998

Vlaamse minister van Cultuur, Gezin en Welzijn,

Luc MARTENS.